

עמנואל יצחק לוי ליל מקרר

כבנות וְסֵטָה בְרוֹת,
כְּסִירָנוֹת שְׁרוֹת,
אֶת אֵלִיל צָנְתָנוּ נֹאֵהֵב,
וְכִלְנוּ נִשְׁכַּח
שְׁבַחוּץ יֵשׁ מִטְּבַח -
וְיֵהִי לָנוּ אוֹר עַד הַסֵּתוּ.

וּכְבוֹא יוֹם כְּפוֹר
נַעֲבֹר לְתַנּוֹר
שְׂיִצִית לָנוּ עוֹד הַזְדַּמְנוֹת;
אֵךְ בְּגַב הַמְקַרֵר
הַחֲשֵׁמֵל מְחַרְחֵר:
וּמָה תַעֲשׂוּ כְשֶׁאֲמוֹת?

בְּקִיץ הַבָּא
כְּשֶׁהַשֶּׁמֶשׁ תִּקְפָּא
וְיִכְבוּ כּוֹכְבִים רַמְאִים -
דְּלַתוֹתֵינוּ נִנְעַל
וְאוֹתָנוּ יִגְאֵל
לֵיל מְקַרֵר אֱלֹהִי!

בְּזֶרְקוֹר חֲצִי סֵנֵט
שֶׁל גּוֹרוֹת פְּלוֹרֶסְצֵנֵט
כֹּל מִדְּף יִהְפֵּךְ דִּי־סְקוֹטֵק.
בְּצֵל פְּלֶסְטִיק מְבַרִיק
עַל הַקְּרַח אַחֲלִיק,
קְרוֹם שְׂמֹנֵת בְּלֹאט אַבְתֵּק.

גְּלִידָתִי, מָה יִפִּיתִי
בְּשִׁמְלַת אֲפִיפִיתִי!
בְּמַקְפִּיא כְּלוֹלוֹתֵינוּ נְלִין.
בְּעֶרְגָּה וּבְרֵךְ
אֶת תּוֹתִיךְ אֶהְפֵּךְ
לְחוֹטֵי דְמִדוּמֵי בְּתוֹלִין.